

**Зґвалтована п'ятьма окупантами 14-річна дівчина планує народжувати**

«У разі аборту може не бути дітей»

с. 3

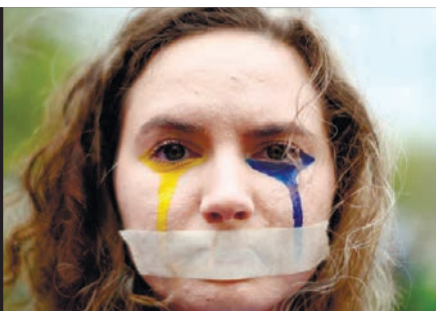


Фото із сайту radiosvoboda.org.



Фото із сайту tochka.net.



Магнітні бурі у травні — с. 7

# Цікава

ГАЗЕТА *на вихідні*

4 травня 2022 року №16 (229) Ціна 7 грн



● ТАКИЙ ВІН — «РУСЬКИЙ МІР»

## Закрили на місяць у підвалі, катували і змушували співати гімн росії



Фото з фейсбук-сторінки Анни ПОНОМАРЕНКО.

Коли рашисти почали зганяти селян у підвал, люди думали, що їх там розстріляють. Але орки не стали всіх вбивати, бо воліли знущатися...

Село Ягідне розташоване за 150 кілометрів від Києва. Після окупації його назвали «Чернігівською Бучею». Там усіх мешканців орки закрили в одному льосі. З людей знущалися, грабували і знищували їхні будинки. 11 бранців не витримали тортур...

Олена БОРИСОВА

Ягідне ворожі війська окупували 3 березня. Спочатку село обстріляли з артилерії. Налякані жителі ховалися від обстрілів у погребах. Невдовзі під хатами вже гуркотіли російські танки: зносили паркани, заїжджали в двори.

Між будинками рашисти копали земляні укріплення, окопи і рови для важкої техніки. Вони перетворювали село

на фортецю, позаяк планували лишитися там надовго.

На третій день окупації понад три сотні жителів Ягідного загарбники зігнали з усіх хат і під дулом автоматів звезли до підвалу місцевої школи, де облаштували свій штаб. Свої дії не пояснювали, лиш декому казали, що прийшли їх визволити від «нацистів».

Найменшому із 360 бранців було три місяці, найстаршій — 93 роки.

Закінчення на с. 6

● НЕЙМОВІРНО!

## «Мадонна з київського метро» втекла від Ірода і стала іконою у Неаполі

с. 7

Біля зображення молодої української матері з немовлям в італійському храмі горять свічки, стоять квіти, відбуваються богослужіння.

## Жінці увосьме зробили кесарів розтин

Лікарі Тернопільського обласного клінічного перинатального центру «Мати і дитина» провели унікальну операцію

с. 8

Фото Родріго АДБА.



У цієї українки росіяни відібрали найдорожче.

## Владик носить консерви мамі на могилу...

Фотографії старої жінки на похороні сина і світлини хлопчика біля поховання мами закарбовані в національній пам'яті



6-річний Влад є уособленням жертв Бучанської різанини для жителів багатьох країн.

с. 12

Фото із сайту bbc.com.



© 2022. Всі права захищено. Додаток до газети «Українська правда».

## ● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Фото із сайту radiotrek.rv.ua.



Якби добре потрусити всю челядь цього зрадника України, то, певно, можна було б зібрати грошей не на один танк для ЗСУ.

## Прибиральниця Медведчука тримала «під подушкою» пів мільйона доларів

Правоохоронці виявили і вилучили гроші під час обшуку

Леонід ОЛІЙНИК

Подообиці повідомила Генпрокурорка Ірина Венедіктова: «Жила-була звичайна жінка і працювала вона хатньою робітницею. Глобально нічого особливого. У ході розслідування кримінального провадження за ч. 4 ст. 110–2 КК України у хатньої робітниці провели санкціонований судом обшук та вилучили 467 тисяч доларів США та 87 тисяч євро. І знову-таки ви скажете, що рано бити у дзвони — а раптом спадщина, хтось позичив, назбирала, продала щось, це ж життя. Так, вона така: корислива, везуча, продумана, сучасна хатня робітниця Медведчука», — розповіла вона у себе у Facebook.

Нагадаємо, що народний депутат України від ОПЗЖ, кум путіна Віктор Медведчук зараз перебуває під вартою. Його схопили 12 квітня під час спроби втекти з України в росію через придністровський регіон Молдови.

## Генсек ООН таки вмовив путіна не вбивати дітей і жінок на «Азовсталі»

1 травня за сприяння ООН розпочалася евакуація цивільних осіб із бункерів цього підприємства

Антон БАМБУЛА

Про це повідомив Президент Володимир Зеленський. «Розпочалася евакуація цивільних з «Азовсталі». Перша група приблизно зі 100 осіб уже прямує на підконтрольну територію. Завтра зустрічатимемо їх у Запоріжжі», — зазначив він. Голова української переговорної групи Давид Арахамія уточнив, що до першої групи цивільних, яких евакуюють, потрапили діти, жінки й особи старшого віку. З початку повномасштабної війни Росії проти України це стало першим режимом припинення вогню в Маріуполі. Евакуація тривала і 2 травня. Однак поки що не зрозуміло, якою буде доля кількох сотень поранених українських військових, які також перебувають у бомбосховищах заводу «Азовсталь», що його росіяни так і не змогли захопити.

Як відомо, Генсек ООН Антоніу Гутерріш їздив на офіційні перемовини з Президентом Зеленським до Києва, а перед цим зустрічався з володимиром путіним у москві. Він запропонував, аби місія ООН провела операцію з евакуації цивільних із Маріуполя.

## ● НА ВЛАСНІ ОЧІ

# Росіяни двічі намагались штурмувати резиденцію Зеленського

Попри це, він відмовився від бункера

Лія ЛІС

Президент України з'явився на обкладинці найавторитетнішого американського журналу Time, який написав про нього статтю під назвою «Всередині світу Зеленського». Протягом двох тижнів у квітні журналістів видання Саймону Шустеру дозволили пожити у резиденції на Банковій.

Серед описаного у статті є і розповідь про перший день війни. «Це було голосно. Лунали вибухи», — згадує Володимир Зеленський про вранішні години 24 лютого. Він із дружиною Оленою розбудив 17-річну доньку та 9-літнього сина, щоб вивести їх з дому. Військові повідомили, що російські ударні групи десантувалися у Києві, щоб убити чи захопити Президента та його родину. Спогади про той день «фрагментарні», сказав глава держави журналістів Time Саймону Шустеру.

Зеленський та деякі його соратники перевезли рідних на Банкову, але згодом стало зрозуміло, що це не найбезпечніше місце. «З настанням вечора навколо урядового кварталу спалахнула стрілянина. Охоронці вимкнули світло в комплексі і принесли Зеленському та приблизно десятку його помічників бронезилети й автомати. Лише деякі з них вміли поводитися зі зброєю», — йдеться у статті. За словами радника голови ОП Олексія Арестовича, російські війська здійснили дві спроби штурму резиденції. Зеленський пізніше

За межами столиці Президента чекав захищений бункер, обладнаний для того, щоби витримати тривалу облогу. Зеленський відмовився їхати туди...

підтвердив, що його дружина та діти на той час усе ще були там.

«За межами столиці Президента чекав захищений бункер, обладнаний для того, щоби витримати тривалу облогу. Зеленський відмовився їхати туди...» — цитує Time видання «Новое время». Охоронці глави держави також закликали його негайно покинути резиденцію. Деякі будинки розташовані досить близько, щоб кинути гранату у вікно або зробити постріл

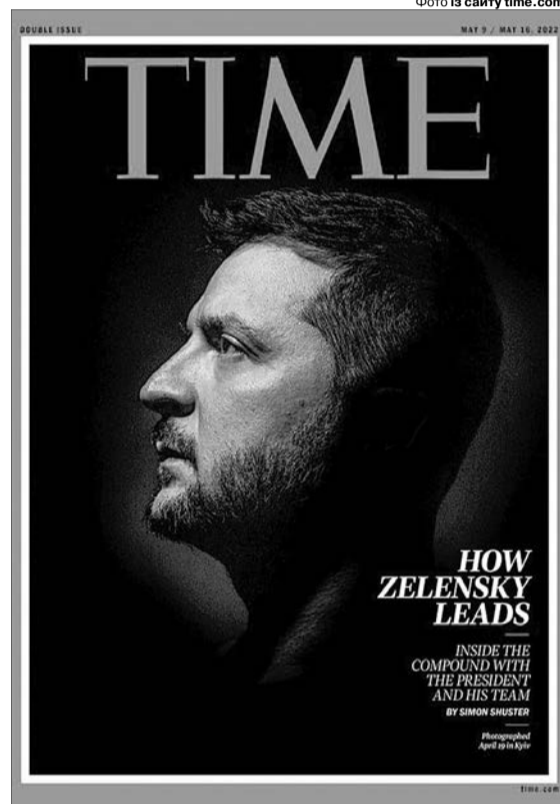
## ● ПРЯМА МОВА

**Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент України, лідер «Європейської Солідарності», про співпрацю з Президентом Володимиром Зеленським у час війни:**

«Ми маємо розуміти, що вся відповідальність зараз за оборону, безпеку і зовнішню політику лежить на Президентові, Верховному Головнокомандувачу Зеленському. Це нелегка ноша. Коли я був Президентом, ніхто не заздрило у 2014 році... Треба дати можливість йому приймати рішення, що ми і робимо 64-й день. Я можу тільки йому поради, я направляю йому листи. Частина рекомендацій у цих листах імплементується, за що я вдячний, частина — ні, напевно, для цього є якась інша мотивація. Зеленський робить те, що може зробити, і він точно, поки путін нас атакує, може розраховувати на абсолютно безумовну мою допомогу. Бо це об'єднання не навколо Зеленського. Це ми, Зеленський, влада маємо об'єднатися навколо України.»



Фото із сайту time.com.



«Всередині світу Зеленського» — так найавторитетніший журнал у світі назвав статтю про Президента України.

зі снайперської гвинтівки. «Місце відкрите, — каже Арестович. — У нас не було навіть бетонних блоків, щоби перекрити вулицю».

Спікер Верховної Ради Руслан Стефанчук один із перших, хто того дня зустрівся з Президентом. «У його очах не було страху, — згадує він. — Було запитання: як таке могло статися?».

Протягом кількох місяців Зеленський применшував загрози, про які попереджали з Вашингтона щодо планів росії вторгнутись. Усвідомивши, що вибухнула повномасштабна війна, він не міг зрозуміти до кінця, що це означає. «Можливо, це прозвучить розпливчасто чи пафосно, але ми відчули, що порядок у світі руйнується», — зізнався Стефанчук американському журналу...

● **ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК**

# Зґвалтована п'ятьма окупантами 14-річна дівчина планує народжувати

«У разі аборту може не бути дітей»

Олександр ШЕВЧЕНКО,  
«Радіо Свобода»

**14**-річну юнку з Бучі зґвалтували п'ятеро російських окупантів. Тепер вона вагітна і планує залишити дитину, біологічний батько якої — окупант і ґвалтівник. Цю історію за згоди батьків постраждалої дівчини розповідає психологиня Олександра Квітко, яка працює на гарячій лінії омбудсменки для надання психологічної допомоги.

Олександра каже, що родина вирішила залишити плід, адже лікарі попереджають: якщо зараз зробити аборт, постраждала, імовірно, не зможе більше завагітніти. Тепер психологиня допомагає дівчині прийняти цю дитину.

Загалом Квітко зараз працює із п'ятьма українками віком 14–18 років, які завагітніли через зґвалтування російськими солдатами. Станом на 25 квітня на гарячу лінію омбудсменки надійшли звернення про 101 випадок сексуальних злочинів на нещодавно звільнених від російських загарбників територіях України. Серед постраждалих не лише жінки, а й чоловіки та малі діти. Наймолодший підопічний, з якою працює Олександра, 10 років.

«Часто ґвалтують дівчат 14, 15, 16 років. Після війни в Україні буде багато малолітніх вагітних», — каже Квітко.

Загалом же наразі відомо про 12 випадків примусової вагітності серед постраждалих від сексуального насилля, але їх насправді більше — лише малий відсоток зґвалтованих готовий розповісти про те, що з ними сталося, сказала в етері «Радіо Свобода» омбудсменка Людмила Денісова.

Після звільнення з-під окупації деякі постраждали не можуть



Жінка під час акції протесту «Справжня ціна російського газу та нафти» у Берліні.

перервати вагітність. У Польщі, куди багато жінок виїжджають як біженки, законодавство щодо абортів дуже суворе, і на практиці позбутися небажаної дитини за Бугом часто просто неможливо.

“**Часто ґвалтують дівчат 14, 15, 16 років. Після війни в Україні буде багато малолітніх вагітних.**”

Голова правління «Центру громадянських свобод» Олександра Матвійчук нещодавно написала у твітері, що польські психологи іноді закликають українок, яких зґвалтували російські солдати, зберегти дитину. «Так вони руйнують життя обох», — наголосила Матвійчук.

У Польщі одні з найбільш

суворих законів щодо абортів у Європі. Рік тому аборти стали легальними лише у випадку, коли життя та здоров'я вагітних є під загрозою або коли вагітність стала результатом зґвалтування чи інцесту. Але факт зґвалтування ще потрібно довести. І тягар доведення падає на потерпілу особу.

«Має бути кримінальна справа, і жінка має пройти дуже непросту з точки зору людської гідності процедуру доведення психологам, лікарям і слідчим, що її дійсно зґвалтували. Очевидно, що жінки і дівчата, які пережили сексуальне насильство на війні, не можуть витримати ці процедури і не хочуть нікому нічого доводити», — пояснює Олександра Матвійчук.

Поки вагітні біженки з України у Польщі можуть розраховувати на медикаментозний аборт. Наприклад, організація «Жінки у мережі» почали безплатно допомагати українкам отримати доступ до таблеток для переривання вагітності...

● **БОЖЕВІЛЛЯ...**

Фотоколаж із сайту pravda.com.ua.



Це чудо ще на щось розраховувало...

## Янукович з кінця лютого жив у Сухолуччі під Києвом

А Царьов готувався у березні стати в. о. президента України

Василь РОГУЦЬКИЙ

Політолог, співзасновник Українського інституту майбутнього Юрій Романенко стверджує, що «легітимний» Віктор Янукович (на фото) мав «зректись престолу». «Зараз уже про це можна говорити, тому напишу, — зазначає він на своїй сторінці у соцмережах. — Пам'ятаєте, перед війною британці зливали інформацію про те, що путін хоче поставити маріонетковий уряд на чолі з Олегом Царьовим? Так ось. Вони дійсно намагалися це реалізувати. 28 лютого, після захоплення Сухолуччя та Іванківського району загалом, із Мозиря привезли Януковича, Ключова, Якименка, Табачника, Царьова та інших вирождів з уряду Януковича та регіоналів».

За даними Романенка, вони жили в Сухолуччі у мисливському будиночку Януковича і готувалися з 10 березня займати у Києві ка-

“**Янукович з компанією нібито переконували путіна, що в Україні у нього все піде гладко, але «коли все пішло не за сценарієм, то у проміжку між 15 та 20 березня вся шобла Януковича згорнулася і поїхала до росії хто куди».**”

бінети. Царьов мав очолити Верховну Раду та стати в. о. президента України після того, як Янукович, повернувшись до Києва в статусі нібито «легітимного президента», прийняв би три укази:

**1.** Про скасування всіх законів, прийнятих у 2014–2022 роках.

**2.** Про розпуск Верховної Ради та призначення дострокових парламентських та президентських виборів.

**3.** Про те, що «йде» з посади президента. Романенко стверджує, що Янукович з компанією нібито переконували путіна, що в Україні у нього все піде гладко, але «коли все пішло не за сценарієм, то у проміжку між 15 та 20 березня вся шобла Януковича згорнулася і поїхала до росії хто куди». «За підсумками вторгнення росії в Україну в кремлі до придурків Януковича немає жодної віри, і вони були відключені від федеральних каналів, а комунікація з ними припинена», — зазначив експерт.

● **ПРЯМА МОВА**

**Ірина ФЕДИШИН, співачка, вважає, що артисти, які мовчать про війну або досі перебувають у росії, не мають права бути громадянами України:**

“*Такі люди не можуть бути громадянами України, тому що ми сьогодні зрозуміли, наскільки це важливо – мати громадянську позицію і бути патріотом своєї держави. Через таких зрадників ми нині маємо проблеми у країні – вони сіяли тут «руській мір», співали російськомовні пісні, мало дбали про українську культуру, а це важливо. Росіяни завжди робили свої премії, а наші артисти туди гасали за тими преміями, бо тут їм не вистачало, тим самим сіючи «руській мір» в Україні. А росіяни знали, що культура – це важливо. Вони спочатку зомбували нашим людям мізки культурою, а потім заїжджають сюди танками, ракетами й снарядами.*”



● **ПОЛІТИКА**

Фото із сайту 5.ua.

**ВИСТОЇМО. ПЕРЕМОЖЕМО. ПОМСТИМОСЯ**

«Іноземці на вторгнення росіян в Україну дивляться, як на голлівудський фільм жахів, але вони не відчувають, яким болем просякнута ця атмосфера».

## «Можу наголосити: я був упевнений, що вторгнення буде»

Тепер Петро Порошенко не сумнівається, що Україна ніколи не здасться і переможе ворога

Ольга СОКОЛОВА

«Можу наголосити: я був твердо переконаний, що війна буде. Тому, починаючи з жовтня, я подавав законопроекти, на кожному телеєфірі, на кожній Погоджувальній раді в парламенті ініціював засідання РНБО. Я намагався збільшити здатність країни давати відсіч. Що міг — зробив».

Про це п'ятий Президент, лідер «Європейської Солідарності» Петро Порошенко заявив в інтерв'ю «5 каналу».

«Я приїхав у Чернігів, ми ходили вулицями з міським головою Владиславом Атрошенко. Були знищені тільки цивільні об'єкти, загарбники цілеспрямовано били по школах. В Україні зруйновано 500 дитячих садків. Свідомо били по лікарнях, стадіонах», — зауважує Порошенко.

«В цих умовах, за відсутності світла, води, їжі — як високо себе продемонструвало українське суспільство та український народ! Я думаю, що ми здивували світ, — упевнений він. — Мене вразило страждання дітей. І це не тільки вбиті діти. Коли ви бачите картинку, де хлопчик приносить консерви на могилу мами, яка похована в нього у дворі, нормальна людина це витримати не може. Коли ви бачите, як на спині у дівчинки

написана адреса, ці емоції іноземцям не передати. Тому що вони на це дивляться, як на голлівудський фільм жахів, але вони не відчувають, яким болем просякнута ця атмосфера».

«Ми точно не маємо права це забути. Ми точно мусимо це пам'ятати. Я не маю жодного сумніву у нашій перемозі. Україна ніколи не здасться. Мова йде

**«Коли ви бачите картинку, де хлопчик приносить консерви на могилу мами, яка похована в нього у дворі, нормальна людина це витримати не може. Коли ви бачите, як на спині у дівчинки написана адреса, ці емоції іноземцям не передати.»**

лише про тривалість війни, але зараз із допомогою світу, з надходженням озброєння, ця перемога буде швидша. Та ми точно маємо це пам'ятати, коли відновлюватимемо Україну», — наголосує Петро Порошенко.

● **ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ**

Фотоколаж із сайту obozrevatel.com.

І таких зрадливих сук серед українських високопосадовців є ще чимало...

## Війна зриває маски: «слуга народу» Ковальов співпрацює з окупантами

А 19 нардепів утекли за кордон

Василь КІТ

Народний депутат від «Слуги народу» Олексій Ковальов в інтерв'ю виданню «Бабель» розповів, як співпрацює з окупаційною владою на Херсонщині. За словами Ковальова, який з кінця лютого перебуває у Голій Пристані, він не має проблем з окупаційною владою рашистів. Так званий обранець розповів, що багатьох людей, зокрема «співробітників правоохоронних органів», арештовують, однак його ніхто не чіпав, бо він «поводиться нормально» і «не вступає в конфлікти».

«Я думаю, що частково це може залежати від початкової поведінки людини... Якщо ти поводишся нормально, не нервуєш, не вступаєш у конфлікт, то у принципі я не бачив такого, щоб цих людей забирали. Будинки обшуковують. І люди говорили, що в багатьох вони були вдома, але нічого цінного не забирали», — заявив Ковальов.

З інтерв'ю складається враження, що нардеп Олексій Ковальов хоче створити образ «мудрих і справедливих» окупантів.

Політик підтвердив, що росіяни вбили активістів та бійців Тероборони Херсона. Але він звинувачує в цьому українських політиків і вважає, що це сталося, бо люди виходили з «коктейлями Молотова» проти ворожої техніки: «Хлопці подивилися соціальні мережі та вирішили, що зможуть боротися коктейлями з регулярними військами рф. Я вважаю, це відповідальність політиків — застерегти людей від таких дій».

На запитання журналістів, як так сталося, що багатьох політиків на Херсонщині викрали, а його не чіпали, Ковальов відповів, що він

просто народний депутат і не може ухвалювати на місці жодних рішень.

Народний депутат від «Слуги народу» Олексій Ковальов став відомим, коли наприкінці 2021 року купив «4 канал», який після придбання змінив критичну щодо влади політику на лояльну, через що звідти звільнився відомий журналіст Остап

**З інтерв'ю складається враження, що нардеп Олексій Ковальов хоче створити образ «мудрих і справедливих» окупантів.**

Дроздов. Зараз канал транслює Загальнонаціональний телемарафон. До того, як стати депутатом, Ковальов був херсонським агробізнесменом. Наразі весь бізнес записаний на його батьків.

Тим часом 28 квітня стало відомо, що партія «Слуга народу» призупинила членство народного депутата Олексія Ковальова у своїй парламентській фракції через підозру в державній зраді і просить правоохоронців розслідувати, чи став він на бік росії у Херсонській області.

**ДО РЕЧІ**

Такими, що виїхали з України, станом на кінець березня вважалися 19 нардепів. З них 11 належать до ОПЗЖ, 5 — до «Слуги народу», 2 — позафракційні, 1 — із фракції «Голос».

● **ПРЯМА МОВА**

Андрій ЛЮБКА, письменник, про Кримський міст:

Хочеться його зруйнувати, звісно. І колись таки зруйнуємо. Бо в українському Криму в логістичному зв'язку з росією не буде жодної потреби. Але загалом міст може виконати й корисну функцію. Бо ж ним можна не тільки їхати в Крим, але і з Криму... Я мрію побачити безкінечну колону машин і пішоходів, що буде перти по Кримському мосту в росію. А вже після них можна й підривати. Так здійсниться головна функція цього мосту, який путін насправді збудував для повної дерусифікації Криму.



● **ДІЯННЯ «ВИЗВОЛИТЕЛІВ»**

Фото із фейсбук-сторінки Сергія ЧУДИНОВИЧА.



Отець Сергій Чудинович як капелан часто бував на передовій в українських військових.

## «Душили, сказали, що застрелять»: священник ПЦУ з Херсона розповів, як його жорстоко катували

«Я не знав, що мені робити. Прощався з життям, молився... Хочу, аби всі знали, як вони поведуться з людьми, з якими потім роблять відео, де ті говорять, що над ними нібито не чинили ніякого насилля. Це неправда»

Оксана КОВАЛЬ,  
dt.ua

Священнослужитель ПЦУ Сергій Чудинович розповів про тортур, яких зазнав після викрадення 30 березня так званою «міліцією». Тоді російські окупанти увірвалися в храм Пресвятої Богородиці, де він має свою парафію, перевірили документи та месенджери у присутніх і забрали отця з собою.

«Мене привезли в приміщення, яке було будівлею ГУ Нацполіції, і там почали розмову. Спершу вона була чемна і навіть цікава. Але поступово ставала більш жорстокою. Мене звинуватили в участі в диверсійно-розвідувальній групі, а також у тому, що я — член тероборони... Потім на мене одягли шапку, дуже боляче зав'язали шемаг (нашийну хустку), перетиснули дихальні шляхи, ніс. Сказали, що українські ЗМІ вже повідомили, що мене вбили, і що наступні дві години я буду думати про це в підвалі».

Зробивши такий недвозначний натяк, душпастиря відвели в абсолютно темний підвал, де не було туалету і можливості попитувати води. Зняли відбитки пальців, взяли аналіз на ДНК. Постійно погрожували, звинувачували в причетності до тероборони. Натякали, що з сім'єю трапиться біда, якщо не співпрацюватиме з окупантами. А ще через деякий час до Чудиновича прийшли люди в масках.

«Заламали руки. Сказали, що життя моє закінчилося, що вони будуть мене розбирати на частини, застрелять. Потім відвели в інше приміщення і почали бити дубинкою в ділянку серця. Через зневоднення я не міг говорити (священнику весь час не давали пити. — Ред.), намагалися змусити надати інформацію про ДРГ. Били по ногах, душили, зв'язали руки скотчем», — розпові-

ляв, що на нього не було особливого тиску. Росіяни попередили отця, аби той поводить себе як раніше. Він так і робив, але паралельно обдумував план втечі з Херсона. Його вдалося реалізувати, і вже 6 квітня опинився на території, підконтрольній ЗСУ. Одразу зробив відповідну заяву в поліцію і попросив вибачення у всіх за те, що він називає «зрадою України». Однак коментатори в мережі вже

“ **Заламали руки. Сказали, що життя моє закінчилося, що вони будуть мене розбирати на частини, застрелять. Потім відвели в інше приміщення і почали бити дубинкою в ділянку серця.**

дає священнослужитель.

Отець Сергій не встиг очистити телефон від усіх контактів, яких було чимало, тож переживав, чи не знайдуть загарбники потрібних їм людей. Ситуація ставала все більш напруженою, зі священника таки вбили слова про те, що він співпрацюватиме з окупантами. «Я не знав, що мені робити. Прощався з життям, молився... Хочу, аби всі знали, як вони поведуться з людьми, з якими потім роблять відео, де їхні жертви говорять, що над ними нібито не чинили ніякого насилля. Це неправда», — наголошує отець Сергій.

Йдеться про те, що після повернення з катівні священник був змушений записати відео, в якому заяв-

встигли розставити все на свої місця:

● «Отче, ти не зрадив ні Україну, ні Бога, ні Правди! Бог тобі збереже життя, щоб продовжувати Йому служити через служіння своєму Народу, а мучеником завжди можна встигнути стати. Дякувати Богу за це і за твою порядність й чесність!»

● «Головне — результат. Ви ж в Україні! В нелюдських умовах ви, отче, проявили мужність! Пишаюсь!»

● «Ви добра людина, і завжди допомагали своїми порадами у важкий час. Бажаю вам здоров'я. В такий час когось судити є гріхом».

● «Ніхто не знає, як вчинити в такій ситуації, і ніхто не має права судити. Ми хто — боги, щоб судити?».

● **НЕЗЛАМНИЙ**

Фото із сайту health.fakty.com.ua.



На таких, як Леонід, і тримається Україна. Тримай міцно її, козаче!

## Втратив ногу під Іловайськом: воїн управляє БМП за допомогою милиці

Леонід на прізвисько Коник (на фото) — боєць одного з батальйонів тероборони, які сьогодні захищають від російського агресора Харків. До початку війни був простим громадянином України, мав сім'ю, працював водієм...

Василь КІТ

17 березня 2014 року під час першої хвили мобілізації Леонід одним із перших прийшов до військкомату, де отримав направлення в окрему механізовану бригаду «Холодний Яр» на посаду водія. Разом з побратимами був у гарячих місцях на Сході країни — Авдіївці, шахті «Бутівка» тощо. Вже там опанував керування БМП, розповідають «Факти».

1 лютого 2015 року Леонід брав участь у боях за шахту «Бутівка». Того дня українські військові намагалися захопити ділянку вчетверте. І ось уже наприкінці вирішальної битви, коли над копальнею був піднятий синьо-жовтий стяг, Леоніда наздогнала ворожа снайперська куля...

На жаль, наслідки поранення були занадто важкими — медикам довелося ампутувати кінцівку по верхню третину стегна. Реабілітація тривала 40 днів, а вже на 41-й покалічений, але незламний український воїн здійснив першу поїздку на БМП після лікування — керуючи бойовою машиною за допомогою однієї ноги і милиці.

...А далі було кілька років мирного життя. За цей час Леонід встиг запустити власну справу, за можливості допомагав українській армії як волонтер.

Але вже через декілька днів після повномасштабного вторгнення рашистів штурмував місцеві військкомати з вимогою призвати його. І для впертого воїна зробили виняток — наразі він бере активну участь в обороні Харківського регіону, виконуючи бойові завдання у складі одного з батальйонів тероборони, і планує боротися з окупантами до перемоги.

● ТАКИЙ ВІН — «РУСЬКИЙ МІР»

# Закрили на місяць у підвалі, катували і змушували співати гімн росії

Закінчення. Початок на с. 1

Олена БОРИСОВА

Люди жили в підвалі майже місяць. Спали сидячи, в туалет ходили на відро, голодували. В закритому приміщенні не було чим дихати. Через тісноту майже не рухались, у багатьох віднімало ноги. На двір орки випускали лиш раз на день – в туалет або приготувати на вогнищі якусь юшку. Харчів було дуже мало. Голодні діти просили в дорослих їсти, а дати не було що.

Одна з жінок намагалася піти додому, щоб взяти речі для дитини,

Перша зустріч з російськими варварами була найстрашнішою: «Тримаючи на руках дитину, я впала на коліна і просила, аби тільки не стріляли в синочка».

то їй сказали: «Співай гімн росії, тоді підеш». Вона цього не робила. Від задухи в підвалі померло 11 людей. Їхні тіла складали поруч і записували на стіні дату смерті».

Про пережите у тому пеклі розповіла жителька Ягідного Анна Пономаренко.

За її словами, перша зустріч з російськими варварами була найстрашнішою: «Тримаючи на руках дитину, я впала на коліна і просила, аби тільки не стріляли в синочка. Потім нас закрили в погребі на дві доби. На моє прохання принести горщик для дитини, окупант погодився, але дістав гранату і сказав, що коли йому не сподобається мої рухи – кине гранату».

Вийхати з села орки нікому не дозволили, навіть мамам з малюками.



Фото з фейбук-сторінки Анни ПОНОМАРЕНКО.

За словами місцевих, в Ягідному російські загарбники вбили кілька десятків людей. Їхні тіла після звільнення села знаходили в братських могилах.

Росіяни зняли з автомобілів акумулятори, пробіли колеса. Про «зелені» коридори чи евакуаційні рейси в селі не чули.

Анна Пономаренко пригадує, що коли росіяни несли втрати, то їх із підвалу могли взагалі не випускати: «Літні мешканці села там втрачали здоровий глузд, а згодом помирали. Діти в цей час перебували поруч із трупами. Їхні тіла могли лежати в погребі впродовж 10 днів. У людей набрякали ноги і кровоточили. Антисанітарія, страшний кашель, невідоме висипання на шкірі...»

Доки були закриті, російські дикуни грабували в селі хати – вивозили меблі, техніку, одяг, крали навіть труси і шарпетки.

З квітня українські військові звільнили Ягідне та інші населені пункти поблизу головної траси на Чернігів. Анна Пономаренко каже, що відчуття щастя від зустрічі із ЗСУ в той день описати словами неможливо...

**За матеріалами Громадського, Суспільного, сайту «Бабель» та розповіді жительки села Ягідне Анни Пономаренко у фейсбуці.**

● НЕЙМОВІРНО!

# «Мадонна з київського метро» втекла від Ірода і стала іконою у Неаполі

Закінчення. Початок на с. 1

Надія АНДРІЙЧУК

## ЗНІМОК, ЩО ОБЛЕТІВ СОЦМЕРЕЖІ І СВІТОВІ ЗМІ

З перших днів російської агресії, коли лунали сигнали повітряної тривоги, чимало киян в якості бомбосховищ використовували столичне метро, багатьом доводилося проводити там тривалий час і навіть ночувати. Саме тоді угорський фотожурналіст Андраш Фьольдеш, який співпрацює із виданням Teleks, робив знімки в київській підземці. Його увагу привернула молада мати з немовлям на руках, яке вона годувала, сидючи на підлозі і притулившись до стіни.

Нею виявилася 27-літня Тетяна Бізняк. Жінка родом із Червонограда, що на Львівщині, але мешкає в Києві. З початком війни вона з чоловіком вирішили евакуюватися до батьків. Перед від'їздом сім'я з двома доньками та собакою ночувала в метро.

«Це був другий день війни, тоді танки прорвалися в Київ. Ми планували вирушати до Львова, мали квитки на вранішній потяг. Але через комендантську годину боялись не встигнути, тому вирішили ночувати в метро. Розстелили ковдру, я почала годувати доньку. В той момент підійшли журналісти, які попросили дозволу нас сфотографувати. Ми не заперечували, але не сподівалися, що буде така реакція і що світлина облетить весь світ», — розповіла Тетяна виданню ZAXID.NET.

## ЗВРУШЛИВЕ УСОБЛЕННЯ ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ МАТЕРІВ

Дніпрянка Марина Соломенникова побачила знімок жінки, яка годує дитину в метро, випадково, гортаючи стрічку новин, але забути вже не могла: «Фото було схоже за композицією на «Мадонну з немовлям», випромінювало незвичайне світло. Зачепило сильно». Окрім основної роботи графічної дизайнерки в «Tubik Studio», Марина у вільний час малює ілюстрації за враженнями від подій сьогодення. «Моя компанія створила маркет, де я з іще двома колегами



«Фото було схоже за композицією на «Мадонну з немовлям», випромінювало незвичайне світло. Зачепило сильно», — згадувала Марина Соломенникова про те, що спонукало її до роботи над картиною.



Фото із сайту bbc.com.

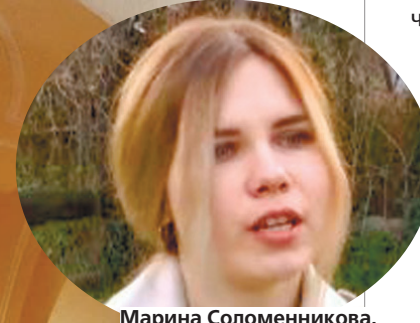
викладаємо свої роботи, а всі гроші з їх продажу переказуємо на рахунки фонду «Повернись живим» та ЗСУ. Ця сума вже становить близько 700–1000\$. І головне — я точно знаю, що кошти йдуть на армію, а не комусь в кишеню», — наголошує ілюстраторка.

Знімок угорського фотокореспондента настільки вразив Марину, що надихнув на створення картини, героїня якої стала б символом усіх українських матерів, котрі мусять з доньками й синами ховатися від бомбардувань російських «асвабодітелів». Художниця зобразила Тетяну на тлі схеми руху потягів київського метрополітену та із золотим німбом над головою. «Українські жінки найхоробріші та найсильніші», — зазначила вона під своєю роботою, опублікованою в Instagram. Невдовзі ілюстрація Соломенникової стала надзвичайно популярною у соцмережах, а їй самій написав автор світлина — Андраш Фьольдеш. Із коментарів Марина дізналася ім'я героїні фото і надіслала їй повідомлення. «Таня дивовижно добра, позитивна людина... Мені дуже приємно, що ми знайшли одне одного — і я, і фотограф, і Таня Бізняк», — ділиться враженнями мистиня.

## НОВА ІКОНА НАГАДУЄ УКРАЇНЦЯМ БАТЬКІВЩИНУ

Цю роботу, як і десятки інших на тему війни, Марина Соломенникова виставила на міжнародну платфор-

Я почала годувати доньку. В той момент підійшли журналісти, які попросили дозволу нас сфотографувати. Ми не заперечували, але не сподівалися, що буде така реакція і що світлина облетить весь світ.



Марина Соломенникова.



Андраш Фьольдеш.

Біля зображення матері з немовлям постійно горять свічки, стоять квіти, проводяться богослужіння.

му, щоб зароблені кошти передати на потреби армії. На неї звернув увагу і поширив консультант ватиканського секретаріату у справах комунікацій Джеймс Мартін. Згодом до художниці звернувся український священник-єзуїт В'ячеслав Окунь, який навчається в Римі. Він ініціював створення ікони на основі Марининової роботи і отримав на це дозвіл ілюстраторки з Дніпра. Фон та елементи картини дещо змінили, забрали розгалуження гілок метро і роздрукували у великому форматі. Так «Київська Мадонна» стала образом у каплиці при школі сестер-францисканок в італійському Неаполі, де збирається багато українців.

Нову ікону виставили у храмі напередодні католицького Великодня. «Архієпископ Неаполя Доменіко Баталія звершив месу Великого Четверга, під час якої вмив ноги донькам та синам України, яка у цей час переживає свою хресну дорогу. Це була, можливо, перша меса за всю історію єпархії, яку відслужено не в кафедральному соборі міста, а в одній із дільниць, біля школи сестер-францисканок, у якій тепер вчать також діти з України», — повідомив тоді В'ячеслав Окунь. Біля зображення матері з немовлям постійно горять свічки, стоять квіти, проводяться богослужіння. Львів'янка Світлана Бабинська написала спеціальну молитву, яку переклали італійською мовою і прочитали перед іконою:

Пресвята Маріє, Жінко і Матір,  
Яка прийняла у своє Життя Бога,  
Яка тікала до іншої країни  
від Ірода,  
Яка оплакувала невинних дітей,  
закатованих його солдатами,  
Яка тримала на руках мертве  
тіло свого Сина,  
Яка пережила біль великої  
несправедливості,  
Пресвята Богородице Київська,  
Мати України та цілого світу,  
Мати блакитного неба та золотих  
пшеничних ланів,  
Бережи нас і сьогодні від ворожої  
орди,  
Пригортай до себе всіх  
скривджених і полеглих.  
Матір Світла і Правді,  
укріпи нашу віру в те,  
що після Роз'яття  
приходить Воскресіння!

Амінь.  
За словами отця В'ячеслава, важливо було в Італії, де зараз, як і в багатьох країнах Європи, перебувають українці, вимушені залишити свій дім через російську агресію, мати щось близьке й рідне, що єднає з Батьківщиною. Символом такої єдності й стала «Київська Мадонна».

**За матеріалами zaxid.net, bbc.com, travel.rbc.ua, фейбук-сторінки Vyacheslav Okun SJ.**

**Ваша передплата – це наші снаряди в інформаційній війні з російським окупантом! Биймо ворога разом!**

Тим паче, якщо ви випишете «Цікаву газету на вихідні» разом із газетою «Волинь-нова», щотижня матимете шанс виграти **1000** гривень!

**ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:**

**60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей).**



Розкажіть про акцію сусідам!

## МАГНІТНІ БУРІ У ТРАВНІ

7-9 – сильна  
19-22 – сильна  
29 – слабка магнітна буря.  
Джерело: ukr.net.

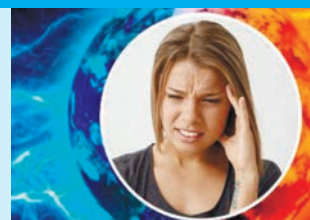


Фото із сайту rbc.ua.

## ПРЯМА МОВА Павло КЛІМКІН, колишній міністр закордонних справ України:

Наприкінці XVIII століття козаків переселили на Кубань, щоб боротися з кавказькими народами, тепер кавказівці посилають до нас. Путін дуже хоче бути схожим на Катерину II. Це без шансів: тоді імперія формувалася, тепер же розпадається, і це вже назавжди. Але азонія імперії звиряча, і саме ми маємо її припинити: то наша історична місія. Це і називається боротьба Добра зі Злом.



● **ВОЄННА ІСТОРІЯ**

# 84-річний дідусь заради порятунку родини проїхав за кермом 1000 км

Відео, на якому старий чоловік тримає на руках маленьку дівчинку, аби вона спокійно спала в одному з центрів для тимчасово переміщених осіб в Запоріжжі, облетіло увесь світ. Дбайливого дідуся одразу назвали одним із символів війни в Україні. Виявляється, 84-літній Валентин Платов кілька днів старенькою машиною віз родину подалі від бомбардувань – сина, невістку, трьох онуків та собачку до Івано-Франківська

Алла ПАСС, tsn.ua

Вітне село Степове, що за 50 кілометрів від Запоріжжя, окупанти зайшли у перші дні весни. Від небезпечної траси сім'я переселилася до дідуся, який мешкав у глибині села. Зробили це вчасно, адже за два дні їхню домівку вже розбомбили.

Майже місяць вони провели у підвалі будинку. В селі не було світла і газу, за цей час з'їли всі продукти запаси. І ледь не втратили маму дітей, яка захворіла. Гарячку збивали дитячими ліками, адже інших просто не було.

І хоча 2 квітня в Степове зайшли Збройні сили України, родина евакуювалася. А вже військові попередили, що можуть бути бої і це небезпечно.

«Я не хотів їхати. Думаю, у мене тут виноград, садок, і кози, і кури. Я не міг уявити, що може бути така війна», – каже Валентин Миколайович.

Однак він, незважаючи на свої 84, – єдиний водій у сім'ї. Тому сів за кермо і за два дні подолав близько тисячі кілометрів. Каже, що вперше в житті проїхав таку відстань майже без перепочинку. І вперше користувався навігатором. Мовляв,



Фото із сайту unicef.org.

«Дитина є дитина, і її треба колисати...»

за себе не боявся – переживав за дітей і онуків. Руки втомлювалися, але він їхав...

Першу зупинку на маршруті вони зробили у Запорізькому хабі для біженців. Тут, поки син шукав, хто може поглядати їхню машину, а невістка доглядала двох старших діток, Валентин Миколайович і заколосив 6-місячну Ізабелу. Саме

щаслива і здорова. Щоб вона ніколи не бачила того, що я побачив...» – говорить дідусь Валентин.

Далі родина попрямувала до Івано-Франківська. Зараз вони в безпеці – знайшли прихисток в одній із церков, але не знають, чи зможуть повернутися додому.

Сивочолий чоловік каже, що його дитинство пройшло на руї-

**– Я малим грався патронами, та не хочу, щоб у моїх онуків було таке саме дитинство, – бажає колоритною українською мовою Валентин Платов.**

цей розгублений погляд чоловіка і мирний сон маленького янголяти на відео вразив світ.

«Дитина є дитина, і її треба колисати. Для того, щоб вона була

нах Другої світової війни. «Я малим грався патронами, та не хочу, щоб у моїх онуків було таке саме дитинство», – бажає колоритною українською мовою Валентин Платов.

● **НЕМОЖЛИВЕ – МОЖЛИВО!**

Фото із сайту tohka.net.



Дедалі частіше трапляються випадки народження п'яток і більше дітей за допомогою цього методу.

## Жінці увосьме зробили кесарів розтин

Лікарі Тернопільського обласного клінічного перинатального центру «Мати і дитина» провели унікальну операцію

Вікторія МИКИТЮК

— **П**ороділля із Буцацького району, де проживають «кашкетники» — представники християнської релігійної громади, в яких родини зазвичай багатодітні. Кесарів розтин їм робили останні вісім років поспіль, — розповів генеральний директор перинатального центру «Мати і дитина» Віктор Овчарук. — Нинішня операція проводилась на 39–40-му тижні. На щастя, все пройшло без ускладнень. Вага новонародженого хлопчика — 3900 г, зріст — 54 см. Малюка та маму вже виписали додому.

— **Чи дійсно кесарів розтин у таких кількостях небезпечний?**

— Це хірургічна операція, яка має чіткі покази та багато ризиків, пов'язаних із нею. Жінка повинна усвідомлювати небезпеку, що збільшується з кожним наступним хірургічним втручанням, — пояснює акушерка-гінекологиня Світлана Дем'янюк. — Загалом кожна наступна така операція — аж ніяк не легший варіант. Це завжди більш ризиковано для матері й дитини. Жінка, якій проводять кесарів розтин, має знати, що повторна вагітність, яка виникає протягом двох років, супроводжується підвищеною ймовірністю таких ускладнень, як передлежання або відшарування плаценти, розрив матки у разі вагінальних пологів, позаматкова вагітність.

— **Скільки взагалі допустимо проводити таких операцій?**

— Сучасна медицина зробила великий крок уперед, тому сьогодні при кесаревому розтині лікарі роблять мінімальний косметичний шов горизонтального розташування. Раніше вважалося, що максимальна кількість операцій на матці не повинна перевищувати трьох разів. Проте дедалі частіше трапляються випадки народження п'яток і більше дітей за допомогою цього методу. Але слід знати, що кожна таке втручання послаблює матку та робить її стінку тоншою.

Джерело: fakty.ua.

● **ШОК!**

## Під обстрілами в Рубіжному тиждень жили самі двоє дітей

Братів врятували українські військові

Лія ЛІС

**М**ихайло та Джейсон (обоє на фото) намагалися самотужки готувати їсти і беззастережно виконували настанову матері, яка наказала їм не покидати дім. За словами старшого, Джейсона, їхня мама

тиждень перед тим пішла до міста і не повернулася. З нею немає зв'язку. Хлопців підгодували сусіди. Джейсон розповів, як їх із братом врятували українські військові.

«Я вийшов, дивлюся — троє військових. Вони питають: «Ти сам?». Я кажу, що ні, я з молодшим

братом. «Скільки йому років?». — «Чотири». — «Давайте ми вас краще вивеземо, бо тут небезпечно. «Прилетить» у хату, завалить, ніхто вас не витягне». А мама казала не залишати дім... Я краще про брата подбаю та про своє життя», — розповів Джейсон.

Спочатку дітей евакуювали у лікарню — один із небагатьох закладів, який ще працював на



Що сталося з їхньою матір'ю — невідомо.

той часу Северодонецьку, а потім відвезли до родичів у Полтаву. На

Луганщині ж обстріли не припиняються.

● ІСТОРІЯ НАРОДЖЕННЯ ШЕДЕВРА



Андрій Хливнюк надав таких нових крил відомій всім українцям пісні, що це помітив і один з найкращих гітаристів планети — Девід Гілмор.

# «Не хилися, червона калино, маєш білий цвіт. Не журися, славна Україно, маєш добрий рід!»

**З початком війни з легкої руки соліста гурту «Бумбокс» Андрія Хливнюка українська пісня «Червона калина» зазвучала багатьма мовами світу, її співають найвідоміші гурти планети, такі, зокрема, як легендарний «Пінк Флойд». Напевне, зараз це найвідоміша українська композиція після славетного «Щедрика»**

калина», яке публікувало спогади учасників боротьби за незалежність, вояків армій УНР та ЗУНР, дослідження на теми української революції.

Тим часом пісня потрапила за океан. Там у 1925-му перший її запис здійснив український співак

*Не журися, славна Україно, маєш добрий рід.*

Авторкою цих рядків була вдома діячка дисидентського руху 1960–1980-х років Надія Світлична.

Нині «Червона калина» звучить на цілий світ різними мовами.

**Вперше «Червона калина» прозвучала напередодні Першої світової війни, взимку 1914 року, у виставі Степана Чарнецького «Сонце руїни». Але Чарнецький насправді створив рімейк народної пісні часів Хмельниччини, тобто середини XVII століття.**

з нью-йоркської Метрополітен-опера Михайло Зозуляк — той самий, який дев'ять років перед тим записав гімн «Ще не вмерла Україна».

У 1944-му «Червона калина» вдруге з'явилася на платівці в США, в аранжуванні Олександра Кошиця — саме того, завдяки якому став знаменитим у світі український «Щедрик».

Тим часом в Україні у роки Другої світової пісня здобула надзвичайну популярність серед вояків УПА. У фільмі «Червоний», що розповідає про повстання українців у таборах ГУЛАГу на початку 1950-х, герої теж співають «Червону калину», що, зважаючи на її популярність серед бандерівців, це може бути цілком реальним.

І справжнє повернення пісні в Україну відбувається наприкінці 1980-х, коли вона починає відкрито звучати на концертних майданчиках, стадіонах та протестних мітингах. Цікаво, що саме тоді з'явилася ще одна версія зі словами:

*Не хилися, червона калино, маєш білий цвіт.*

Пісня з часів козаччини XVII століття, записана в епоху національного відродження у XIX, оброблена в часи української революції на початку XX століття і співана борцями за свободу в середині цього ж віку. Пісня, яка робить нас сильними у XXI столітті, тому що єднає з нашими попередниками, які боролися за волю України протягом попередніх віків.

**ДО РЕЧІ**

В художньому фільмі «В бій ідуть лише «старики» (1973) Леонід Биков в ролі капітана Олексія Титаренка виконує перший рядок пісні: «Ой, у лузі, лузі червона калина...».

**ВІД РЕДАКЦІЇ:**

У Девіда Гілмора, гітариста легендарного гурту Pink Floyd, який виконав інструментальну частину пісні «Червона калина» у виконанні Андрія Хливнюка, — невістка та онуки українці. Легенди року заявили, що всі кошти від прослуховувань передадуть на гуманітарну допомогу Україні.

**Володимир В'ЯТРОВИЧ, історик, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність», боєць тероборони**



Вперше пісня прозвучала напередодні Першої світової війни, взимку 1914-го, у виставі Степана Чарнецького «Сонце руїни». Але Чарнецький насправді створив рімейк народної пісні часів Хмельниччини, тобто середини XVII століття. Давній наспів записали й опублікували у 1875 році відомі збирачі української спадщини та діячі українського національного руху Володимир Антонович і Михайло Драгоманов.

Обробка Чарнецького швидко набула популярності. А особливо — коли на початку світової війни її підхопили Українські Січові Стрільці — вояки першого у XX столітті українського військового формування, хоч поки не самостійного, а створеного в лавах австро-угорської армії. Для стрільців ця пісня (ще децю перероблена порівняно із версією Чарнецького) стала одним із гімнів їхньої формації.

Вже у 1921 році ветерани УСС створили видавництво «Червона

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

## Кропива — не просто бур'ян

Ми звикли виполювати цю рослину, знищувати, викоринювати. І, мабуть, багато хто навіть не здогадується, що з кропиви можна готувати найрізноманітніші смачні і надзвичайно корисні страви. Її цілющі властивості люди оцінили ще в давнину, підтверджені вони і сучасною наукою: вітаміну С у кропиви в 4 рази більше, ніж у лимонах, а за вмістом каротину вона значно перевершує моркву. А ще — вітаміни В1, В2, В3, К, аскорбінова кислота, крохмаль, дубильні речовини, органічні кислоти, магній, кальцій тощо. Тож не бійтеся обпекти руки, беріть рукавички й кошик — і гайда по кропиви! Молоді листочки цієї рослини — корисні інгредієнти для багатьох страв



**ФРАНКФУРТСЬКИЙ ЗЕЛЕНИЙ САЛАТ**

**Інгредієнти:** 2 жмені зелені (кульбаби, кропиви, м'ята, щавлю, кропу, петрушки, зеленої цибулі тощо), 3 варені яйця, 1 цибулина, кисле молоко або сметана, сіль та перець — за смаком.

**Приготування.** Зелень перебрати, помити, дрібно посікти, додати порізані яйця та тонко нашатковану цибулину. Для заправки змішати кисле молоко чи сметану з перцем і сіллю. Все добре вимішати, прикрасити салат шматочками яйця.

**БОРЩ «ВІТАМІННЕ ТРІО»**

**Інгредієнти:** 300 г м'яса (свинина, яловичина), 7–8 картоплин, чималий пучок кропиви і щавлю, 2–3 гілочки медунки, сіль та перець — за смаком, кріп, зелена цибуля, сметана.

**Приготування.** М'ясо промити, залити водою, довести до кипіння, зібрати шумряву, посолити і зварити бульйон. Вспати нарізану кубиками картоплю й варити до готовності. Дрібненько посікти молоді листочки медунки, кропиви і щавлю і додати в борщ. Почекаати 1–2 хвилини, коли закипить, зняти з вогню. Подавати зі сметаною, посипавши кропом та зеленою цибулею.

**СУП РИСОВИЙ ІЗ КРОПИВОЮ**

**Інгредієнти:** 2 л води, 200 г молоді кропиви, 1 цибулина, 2 ст. л. рису, 4 середні картоплини, 1 ст. л. подрібненої зеленої петрушки, сіль за смаком.

**Приготування.** В киплячу воду покласти дрібно порізану й обсмажену ріпчасту цибулю, рис, попередньо проварений 2–3 хвилини в іншій воді, і порізану великими кубиками картоплю. За 10–15 хвилин до готовності додати помиту і дрібно посічену кропиви, посолити. При подачі на стіл посипати суп петрушкою.

**ПЕЛЬМЕНІ З КРОПИВОЮ**

**Інгредієнти:** 300 г молоді кропиви, 50 г зеленої цибулі (або 1 ріпчаста цибулина), 2 ст. л. олії, борошно, вода, вершкове масло, сіль та перець — за смаком.

**Приготування.** Замісити тісто як зазвичай для пельменів. Дати йому полежати приблизно 30–40 хвилин, потім розклати у пласт завтовшки 1,5–2 мм. 300 г дрібно нарізаних листочків молоді кропиви і 50 г посіченої ріпчастої цибулі змішати і підсмажити на 1–2 ст. л. олії. Зліпити пельмені і зварити їх у киплячій підсоленій воді. Подавати з маслом.

**ЗЕЛЕНИЙ ОМЛЕТ**

**Інгредієнти:** кропива, яйця, молоко, вершкове масло, сіль.

**Приготування.** Обдати кропиви окропом, дрібно нарізати, залити збитими з молоком яйцями, підсолити і перемішати. На сковоріді розтопити вершкове масло, вилити яєчно-кропиви'яну масу і тушкувати омлет під кришкою до готовності. Такий омлет з кропивою дуже корисний.

**ВІТАМІННИЙ ЧАЙ**

З частини сушених плодів шипшини, 1 частина сушених плодів чорної смородини, 3 частини листя кропиви і 3 частини сушеного морквяного бадилля перемішати і використовувати для заварки.



## ● СІМ «Я»

**Як дати силу своїм дітям**

**Із початком війни ми всі змінилися. Швидше, ніж раніше, втрачаємо внутрішню рівновагу, мимоволі підвищуємо голос або ж відчуваємо, що кудись поділася вся енергія. Інакшою стала в цьому сенсі й наша дітлашня**

**Оксана КОВАЛЕНКО, мама**



Спостерігаю, як часто «впадають у нерви» мої менші син і донька та і я. Нині ми не вдома, а в німецьких друзів. Тут мовчать сирени тривоги, і діти не можуть підслухати, як мама з татом говорять про війну. Навколо – приятні люди, квітуча весна. Але вона пахне чужиною, і зараз бачу, як чітко працює правило, що малі, як громовідводи, збирають напругу від мами, яка душею в Україні. Певна річ, я не ділюся з ними ані тим, як щодня у нас зростає кількість дітей, загиблих через росіян, ані іншим. Але 5-річний Роман сам раз по раз заводить тему, що коли виросте, то створить суперзброю, якою з суперлітака «поборе усю росію». А ще намалював крейдою під вікном український прапор, хоч я ніяк до цього його не підштовхувала. Підсумовую, що вдалося захвати дітей від тривожних сирен, але не від внутрішніх тривог... У розмовах ми втрощ стали легко переходити на підвищені тони голосу, на нервові інтонації, тому думаю, як позадкувати.

У цьому сенсі завжди працює словесна підтримка. Вона повертає внутрішню рівновагу. Варто частіше шукати «плюси» у діях дітей і озвучувати такі спостереження. Потроху підхваляю кожного з них і себе за маленькі справи, які в нас добре виходять. Малий гарно прочитав задані слова, отже він почув: «Як ти збільшив швидкість! Слово «мука» дуже круто здолав!». Він тішиться й наступного разу сам нагадує мені, що пора читати. Донька взялася за домашнє завдання в неділю – хвалю за силу волі (хоч вона підтягує «хвостик»).

Підтримка добре працює, якщо вона щира і спрямована на деталі. Тобто казати «от молодець» не діє так, як скажимо, слова про те, що, певно ж, важко таке складне було виконати. Увага, зацікавленість рідного дорослого й підхвалювання «гарних зрушень» зміцнюють віру в свої сили. Важливо, що це дає дитині відчуття, що вона може керувати чимось у своєму житті, а це також зміцнює самооцінку, впевненість у собі. Приміром, сину полюбилось гойдатися на дитячому турніку. Він побачив, як старший хлопчик мацає м'язи на руці, та й сам відтепер оцінює міцність своїх рук після кожного «борсання». На його запитання, чи він посиленішав, я ствердно киваю головою й запитую, що йому найважче у цій вправі. Малий сяє й ділиться подробицями. Не скажу, що у нас все налагодилось, але стало трохи інакше. Принаймні по колу однієї й тієї ж проблеми не ходимо.

**Маєте свої відкриття, як триматися на плаву, – діліться. Наші адреси: [okovalenko74@gmail.com](mailto:okovalenko74@gmail.com) або [tsikava.gazeta@gmail.com](mailto:tsikava.gazeta@gmail.com), а пошта: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13, «Цікава газета на вихідні».**

Фото із сайту depo.ua.



## ● ЖАХІТТЯ ВІЙНИ

**«Не хотіла, щоб діти бачили мене в крові з відірваною ногою»**

Мешканка Маріуполя Ольга Кулішова розповіла, як її сім'ї вдалося вирватися з пекла

**Юлія ЛУГОВА**

До початку війни Ольга з синами жила у новій квартирі на вулиці Академіка Амосова. Але фронт підходив усе ближче, і сім'я вирішила переїхати на квартиру до мами. На той час люди в Маріуполі вже готували їжу на вулицях. Зранку 16 березня Ольга теж варила суп на вогнищі. Об 11.00, вирішивши скористатися коротким періодом тиші, жінка вийшла з помешкання, щоб додати інгредієнти в суп і закип'ятити чайник.

У той момент, коли вона відчинила двері під'їзду і зробила крок вперед, пролунав вибух. «Спершу я оглухла. Потім зрозуміла, що не можу спертися на ногу, тож почала повзти вглиб під'їзду і кричати. Побачила, що моя права нога висить на шкірці і з неї сильно тече кров. Ліва теж кровоточила, бо в неї влучив осколок снаряда», — розповіла маріупольчанка.

Крик про допомогу Ольги Кулішовой почули сусіди. Один із них перетягнув ногу ремнем від штанів, і поки інші шукали автомобіль, щоб доставити постраждалу до лікарні, вирішив занести її до квартири. Але вона попросила цього не робити, бо у помешканні був старший



Фото із сайту fakty.ua.

покаліченій жінці, яка залишилася з двома дітьми, потрібні кошти на існування. Реквізити для допомоги Ользі Кулішовій: 5457082274113591 (Благодійний фонд «Лазар», керівник В'ячеслав Запорожець).

ному басейні «Нептун». Тамтешні медики не припиняли роботу, навіть коли бомби падали на будівлю. Черговий «приліт» на «Нептун» стався, коли жінка лежала

сім'ї вдалося лише 29 березня. Першу після операції кваліфіковану медичну допомогу жінка отримала лише у Дніпрі.

«Нас прийняв лікар Юрій Моргун, дав рекомендації, — веде далі Ольга. — 6 квітня Юрій Миколайович зняв шви. Ми хотіли залишитися в Дніпрі, щоб почати реабілітацію і лікування, але часті повітряні тривоги, вибухи не давали відчуття безпеки. Діти були в постійному страху. Через нервову напругу ми не могли спати, їсти. Зрештою вирішили їхати до Польщі, а після того — в Данію... «Визвольна операція» окупантів позбавила мене здоров'я, роботи та майна. Моїх дітей вона «звільнила» від безтурботного дитинства, від друзів, від рідного дому», — каже Ольга, і від її слів стискається серце.

**Спершу я оглухла. Потім зрозуміла, що не можу спертися на ногу, тож почала повзти вглиб під'їзду і кричати. Побачила, що моя права нога висить на шкірці і з неї сильно тече кров. Ліва теж кровоточила, бо в неї влучив осколок снаряда.**

син, якому боялася показати своє поранення. А ще потерпала, що коли про це дізнається молодший, то вибіжить з підвалу і теж опиниться в небезпеці.

Ольгу відвезли в госпіталь, що розміщувався у плаваль-

на операційному столі у підвалі...

Перев'язки робила мати потерпілої — у бомбосховищі, під обстрілами, іноді пропускаючи їх, адже у дворах довкола будинку точилися бої.

Евакуюватися із Маріуполя

## ● ПРЯМА МОВА

**Сергій МАРЧЕНКО, блогер, про російську культуру і пам'ятники її діячам в Україні, які зараз починають розвалювати:**

*Російська культура вбиває. І це не красиві слова. Доведе. Ось вам Донбас. Тут багато етнічних росіян, але заселений регіон був переважно українцями. Перепис 2001 року свідчить що в Донецькій області жило 57% українців і 38% росіян. Але в результаті культурної експансії московії майже всі вони розмовляли російською мовою, дивилися російські телеканали, цікавилися російською політикою та попкультурою. Тож коли почалася окупація, орки замість спротиву отримали від місцевих хліб-сіль і «апатчаначек». І ще раз по буквах: коли українці Донбасу обертають зброю проти ЗСУ, це наслідок впливу російської культури. Не пропаганди! Саме культури! Пропаганда не мала би впливу, якби українці не перебували «в полоні» російської культури. Вони б тупо не розуміли її, як угорську пропаганду наприклад.*



## ● ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ

# Анджеліна Джолі у Львові ховалася у бомбосховищі під час повітряної тривоги

Голлівудська кінозірка, яка є послом доброї волі ЮНІСЕФ (Фонд допомоги дітям ООН), несподівано приїхала в Україну, щоб особисто поспілкуватись і підтримати дітей, які тікають від війни, і на місці зрозуміти їхні потреби

Фото Максима КОЗИЦЬКОГО/Львівська ОВА.



Про фото з такою знаменитістю ця малеча буде колись розповідати і своїм онукам.

## Лія ЛІС

Візит до міста Лева однієї із найбільш титулованих зірок Голлівуду викликав неабиякий ажіотаж. Водночас Анджеліна поводила себе зовсім по-простому. Вона відвідала львівський залізничний вокзал, де зустріла пасажирів евакуаційного поїзда з Покровська. Поспілкувалась також із волонтерами та медиками, відвідала лікарні, школи-інтернати і навіть випила кави у львівській кав'ярні. «В одному з медзакладів вона прийшла до дітей, які постраждали від ракетного удару російських військових по вокзалу в Краматорську. Її розчулили їхні розповіді», — повідомив керівник Львівської обласної адміністрації Максим Козицький. «Я стала свідком стійкості, мужності та гідності українського народу перед обличчям терору та травм війни, яку вони не обирали», — розповіла посол доброї волі.

Під час перебування Анджеліни Джолі на залізничному вокзалі пролунали сирени повітряної тривоги, тому акторка чемно разом з усіма поспішила в укриття. Як відомо, коли цими днями в Києві був Генсек ООН Антоніу Гутерреш, росія випустила по нашій столиці дві ракети, внаслідок чого загинули люди. Тож звихнутий на голову кремлівський фігурер цілком міг і для Джолі передати кривавий «привіт» за допомогою ракет. Але, на щастя, обстрілу Львова не було.

Цікаво, що в самій росії візит Джолі теж викликав неабиякий інтерес. Але деякі тамтешні пропагандисти не наважились писати, що вона була саме у Львові, і сором'язливо повідомили про приїзд зірки до... «однієї із східноєвропейських країн». Загалом

росіян дуже зачепила й образила така увага Джолі до українців. Російська ведуча Тіна Канделаки заявила, що її «знудило» від Анджеліни. «Я щиро не розумію, чому

но, на боці України, світла і любові, підтримуючи ЗСУ концертами, як і мої колеги Кароль, Таяна, Мірзоян та інші. Але, крім Пореченкова, який приїхав постріляти в україн-

“ Я стала свідком стійкості, мужності та гідності українського народу перед обличчям терору та травм війни, яку вони не обирали.

Анджеліна Джолі або Шон Пенн не приїхали в «ДНР» або «ЛНР»? Чому жоден західний артист не переймається людьми, які гинуть всі ці роки? Чому росію так старанно намагаються зробити світовим злом, послідовно доводячи, що всі, хто за росію, антигуманісти і просто чудовиська?» — написала Канделаки.

На це скиглення відповів український співак Потап: «А скільки разів побувала сама Тіна Канделаки там? — написав він. — Ось я, наприклад, був у Луганській і Донецькій області два рази, звичай-

ців, нікого — і тебе, Канделаки, — не пам'ятаємо. Не дивуйтеся, на відміну від росії, де артисти — челядь і тля, у всьому цивілізованому світі артисти, зірки, селебріті — це вісники свободи, прав людини й активні соціальні діячі».

Тим часом наступного дня після від'їзду зі Львова оскароносної Джолі у місто прибув не менш відомий актор — 82-річний Ієн Маккеллен, який зіграв Гендальфа у знаменитому серіалі «Володар персів».

**З нами увесь цивілізований світ! Переможемо!**

## ● ДЯКУЄМО І МИ!

## Олена Зеленська назвала перших леді світу із чуйним серцем

Це — дружина президента Європейської ради, а також очільників Литви та Латвії, які одразу підтримали її після віроломного вторгнення росії

Сергій ВИШЕНЬКА

«У перший день війни (24 лютого. — Ред.) я отримала кілька повідомлень, не стільки від колег, скільки від близьких друзів: від Амелі, дружини президента Європейської ради Шарля Мішеля; від Діани Науседієне, першої леді Литви; від Андри Левіте, першої леді Латвії», — поділилася Олена Зеленська. За її словами, це були перші слова підтримки та солідарності, проте в наступні дні та тижні їй надійшло ще багато листів від колег. «І вони стали ядром тісної співпраці за цих дуже важких для нашої країни часів», — пояснила дружина Президента України.

Цікаво, що початок співпраці між дружинами лідерів світу був закладений за день до святкування 30-річчя незалежності України, в серпні 2021 року, коли за ініціативою Олени Зеленської в Києві відбувся саміт перших леді та джентльменів.

## ● НАРЕШТІ!

## Латвійський спортсмен змінив прізвище, аби не асоціюватися з путіним

Саночник Крістенс Путінс повідомив, що пішов на такий крок через повномасштабне вторгнення росії в Україну

Петро ПАС

«Залишилося узгодити формальності (із зміною прізвища. — Ред.). Моя позиція пов'язана з тим, що я не хочу, щоб мене або ж моїх дітей асоціювали у майбутньому з військовим злочинцем. Зараз відбувається окупація, росія вторглася в Україну, і це серйозний злочин, який я не підтримую. Неприпустимо, щоб війна могла розпочатися сьогодні у Європі», — сказав він.

Спортсмен не повідомив свого нового прізвища. Можливо, це буде Роді, адже саме так він підписаний на сторінці в Facebook.



## Усміхніться!

:)) :)) :))

Йде війна, перестрілка. З одного боку українці, з іншого — москалі...

Раптом з українського окопу доноситься: «Ванька!» З іншого боку висовується мужик: «Что?» Постріл, труп... Знову з української сторони: «Василий!» — «Что?» ... Постріл, труп...

Раптом — з протилежного окопу звучить: «Микола!» — І тиша...

З української сторони: «Хто кричав Микола?» З протилежної: «Я!»... Постріл, труп.

## Цікава

ГАЗЕТА  
на вихідні

Тижневик

«Цікава газета на вихідні»  
www.volyn.com.ua

**Засновник:** Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».

**Головний редактор і відповідальний за випуск —** ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.  
Зареєстрована 6 листопада 2017 року.  
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь».

**Адреса редакції і видавця:**  
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

**E-mail:** tsikava.gazeta@gmail.com,  
reklama.volyn@gmail.com

**Телефонуйте:** у приймальню — (0332) 72-38-94,  
з питань реклами — (0332) 77-07-70,  
приватних оголошень — (0332) 72-39-32,  
розповсюдження — (0332) 72-38-94.  
ТЗОВ «Газета «Волинь»

n/p UA83305299000026007000803281

КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 2 друковані аркуші  
**Передплатні індекси:** 60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей)  
Реєстраційні номери: ВЛ № 516-249Р 06.11.2017 р.  
КВ № 22953-12853Р від 06.10.2017 р.  
РВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.  
Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт»  
ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0332) 52-27-37, (067) 352-18-51,  
сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 743

● **ЖАХІТТЯ ВІЙНИ**

# Владик носить консерви мамі на могилу...

Фотографії старої жінки на похороні сина і світлини хлопчика біля поховання мами закарбовані в національній пам'яті

**В сучасній Україні знімки, які вражають світ гіркотою, на жаль, не рідкість. Здається, ми бачили вже найбільшу біду, але щоразу знаходяться нові історії, які «перекривають повітря» і є доказами для суду за злочини росіян проти нашого народу**

**Олена КАЛЕНЮК**

**70**-річна жінка і 6-літній хлопчик пов'язані Бучею. Вони не знають одне одного, але мають однакову біду, про яку довідався увесь світ. Завдяки фотографу-аргентинцю відомого іноземного видання Associated press Родріго Адбу люди побачили, як знесилена 70-літня жінка припадає перед труною, в якій лежить її син. А також були вражені знімком, на якому хлопчечка, зважаючи на свої уявлення про смерть, принесло консерви на могилу мами. Убивці-росіяни позбавили життя найдорожчих для них осіб, розтрощивши їхній простір любові.

Надія Трубчанінова, попри поважний вік, щодня упродовж цілого тижня їздила зі свого села до багатостраждальної Бучі – сподівалася відшукати сина. Добиралася зруйнованими дорогами автостопом, з дня в день... Знайшла через сім довгих днів і ночей. Як вона почувалася всі ці дні, які думки відганяла і як трималася, коли нарешті його впізнала, – про це страшно думати. Хоронила сина 16 квітня. Плакала,

**Сумному герою фото, шестилітньому Владіку, важко попрощатися з найріднішою людиною назавжди. Як же досягнути оте «ніколи більше не побачу мами», коли тобі так мало років?**

а з нею, дивлячись на фото неоправної біди, гамували сльози ще тисячі передусім українських мам.

Інший знімок з Бучі – теж про біль прощання. Дитина, якій би годилося слухати з уст неньки вечірні казки і замовляти їй щось, чого хочеться на сніданок, носить мамі їжу на могилу. Той же фотограф, побачивши таку картину, певно ж таки пережив шок, а тоді зрозумів, що мусить «струснути» таким стра-



Російські злочинці викреслили з життя дитини найріднішу людину.



Такі фотографії, як ця, стануть прокляттям у майбутньому для «братнього» народу-бандита.

хиттям й інших – щоби робили все від них залежне задля повернення людяності на українську землю. Сумному герою фото, шестилітньому Владіку, важко попрощатися з найріднішою людиною назавжди. Як же досягнути оте «ніколи більше не побачу мами», коли тобі так мало років?

Як розповіли знайомі, Владик з 10- й 13-літніми братом і сестрою мешкали саме в Бучі. Під час окупації й масових обстрілів близько місяця жили в підвалі. Їхня мама, яка в мирний час працювала нянею в дитсадку, дуже важко сприймала воєнні події. Надзвичайно боялася звуку снарядів. Дуже мало їла і вживала багато пігулок. Однієї ночі 34-літня жінка заснула й не прокинулася. Для неї страхіття, організоване російською владою, виявило-

ся убивчим. Її чоловік того ранку спокійно одягав дітей і думав, що дружина просто хоче довше поспати, аж поки не доторкнувся до неї. Аби поховати жінку, довелося питати дозволу в окупантів. Могилу вирили неподалік на подвір'ї приватної садиби. Туди й навідується хлопчик, а їхня старша сестричка, навпаки, намагається оминати страшну місцину.

Страждання дітей, старенької матері й іще сотень тисяч людей, які мають у пам'яті свої страшні фотографії про російських катів, заслуговують найсуворішого покарання. І воно обов'язково впаде із землі з неба на їхні голови та на долі їхніх наступних поколінь!

**За матеріалами bucharada.gov.ua, radiotrek.rv.ua, vechirniy.kyiv.ua, unian.ua.**

● **УВАГА, ВІКТОРИНА!**

## А ми б'ємо по рашистах РОЗУМОМ!

**Відгадайте, що «заховали» журналісти у завданні — і виграйте кошти для армії**

**Грицько ГАРБУЗ**

**«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-3»**

Більшість, почувши назву захованого нами предмета, згадає одразу народну казку, а дехто, глянувши на емблемі відомої мережі, яка позичила цю казкову назву, побачить і політичну силу одного з народних депутатів-динозаврів.

Також цей предмет асоціюється з бабусином внеском у перемогу українських воїнів над путінською ордою. До речі, один із головних героїв казки — улюблений персонаж мордору. А сама мережа — частина великої групи компаній із нетеплою назвою, яка уже кілька років, як дала відкоша будь-яким російським товарам — і матеріальним, і духовним.

А ще близький родич захованого нами предмета асоціюється з дуелями.

**Що ми заховали у гранатобузі?**

Оскільки слово-відповідь «**Рукавичка**» (всім відома з дитинства казка із персонажем-символом мордору — Ведмедем; і однойменна торговельна мережа, що входить у структуру «Львівхолд», на емблемі якої є серце — символ партії політичної динозаврини Леді Ю; і сестра — перчатка, яку кидали перед супротивником, викликаючи на дуель) ми отримали лише від трьох наших учасників, то вирішили цього разу жереба не тягнути, а зробити всіх трьох переможців туру волонтерами. Тобто по 100 гривень на рахунок наших Збройних сил буде перераховано від імені **Валентини П'ятигорик** із села Городок Камінь-Каширського району Волинської області, **Віти Бобко** із села Затурці Володимир-Волинського району Волині і **Анатолія Скальта** з міста Жмеринка Вінницької області. Пан Анатолій, до речі, в конкурсі виграв для наших захисників уже 300 гривень. Доганяйте!

Для цього треба дати відповідь на запитання нинішнього туру.

**«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-6»**

Відстань між пристанню А і пристанню В — х км. За течією річки катер подолав її за х/24 години. А на зворотному шляху він уже витратив х/28 години, що виявилось на 30 хв повільніше. До відстані між двома пристанями додайте 123 і поділіть отриманий результат на 3. Ця цифра дорівнює кількості років, які має відомий у світі розлучений чоловік, пов'язаний із Німеччиною, головним історичним персонажем Румунії, небажаною комахою у шафі і малим пацюком. Він «ніколи не спізнюється» і ранок свій розпочинає із плавання...

**Чиє фото ми заховали у гранатобузі?**

**Слово-відповідь треба надіслати до 15 травня (включно)** тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: **0501354776** і **0672829775**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «**Гранатомет**» (**Галина Гармата**)). Цей номер і братиме участь у щотижневому жеребкуванні при розіграші призових волонтерських 200 гривень (100 — від «Волині-нової» і 100 — від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, як одна. Ці кошти ми перерахуємо на допомогу українській армії, вказавши ваше ім'я як волонтера-благодійника...

**Б'ємо путіна на всіх фронтах!**

